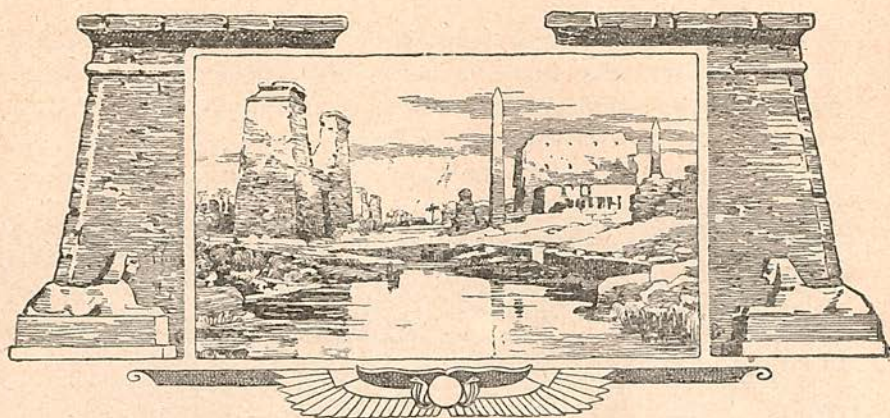

Нападнати отъ лъвове.

Тоя разказъ вземаме отъ дългата и увлѣкателна книга на голѣмия полски писателъ Сенкеевичъ — „Изъ африканскитѣ пустини и лесове“. Тя наскоро се преведе и на български.

Четиринадесетгодишниятъ Стасъ Тарковски и малката осемгодишна Нели жизѣли при родителитѣ си въ Египетъ. Тѣ биватъ откраднати отъ разбойници — суданци. Качватъ ги на камили и цѣли недѣли бѣгатъ съ тѣхъ изъ пространнитѣ пустини, за да ги отведатъ на югъ — въ земята Суданъ. Твърде много сж прежеждията на Стаса и Нелли, но най-после тѣ се спасяватъ, като успѣватъ да се изкубнатъ отъ разбойниците. . . Тѣ сж сами, придружавани само отъ негърчето Кали и негърското момиче Меа, срѣдъ огромната черна земя — Африка. Самички, загубени, безъ пжтъ, безъ храна, като малки бубулечки, всрѣдъ африканската жегга, всрѣдъ дивитѣ тропически гори, презъ тъмнитѣ ноши, всрѣдъ хишнитѣ животни и безъ брой опасности. . . Много, безъ брой много изпитания понасятъ загубенитѣ деца, но безстрашниятъ и решителенъ Стасъ не се отчайва. Той схваща и съобразява за всичко.

Тукъ даваме срѣщата имъ съ лъвоветѣ. Въ една отъ близкитѣ книжки ще дадемъ какъ тѣ се натъкватъ на единъ грамаденъ слонъ.

I

Малкитѣ пжтешественици се свиха край огъня, вслушвайки се въ виковетѣ и писъцитѣ на маймунитѣ отъ близката гора. Кънтѣше воятъ на чекалитѣ и различни неизвестни гласове, въ които се слушаше безспокойство и страхъ.